

การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร

Administration of Phrapariyattidhamma Schools General Education

Department Group 1 Bangkok

พระกิตติ เมฆโปธิ¹

PhraKitti Mekpothi

Received: October 03, 2020

Revised: December 30, 2020

Accepted: January 06, 2021

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร จำแนกโดยปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 126 รูป/คน จากประชากร คือ ครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 184 โดยใช้แบบสอบถาม มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.88-1.00 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายข้อครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งอธิบายผ่านการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอน ถึงศักยภาพในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร โดยอาศัยการบริหารสถานศึกษาตามกรอบแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 ได้สร้างกรอบแนวคิด โดยมีวิสัยทัศน์ว่า คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตและมีจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาอันเป็นเครื่องมือหรือกลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ครูผู้สอนที่มี อายุ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงานต่างกัน จึงมีความคิดเห็นต่อการบริหารไม่ต่างกัน โดยมีจุดมุ่งหมายในการบริหารโรงเรียนไปในทิศทางเดียวกัน รวมไปถึงความร่วมมือเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรสถานศึกษา และ 2) ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเปรียบเทียบต่อการบริหาร

¹ โรงเรียนบาลีสหรัทธศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; Bali Satit Education School

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding author, e-mail: mekpothi1992kitti@gmail.com Tel. 090-2535344

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมาก ครูผู้สอนที่มีอายุ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารไม่ต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม, การจัดการเรียนการสอน, บุคลากรครู

Abstract

This research paper aimed to study and compare the administration of Phrapariyattidhamma school, General Education Department, Group 1, Bangkok classified by personal factors. It was a quantitative research by using a simple sampling method. A sample group was 126 monks/person from 184 the Phrapariyattidhamma School teachers, General Education Department, Group 1, in Bangkok. A tool used to collect data was a questionnaire with the validity at 0.88-1.00 and the confidence at 0.85. The statistics used in the research were frequency, percentage, mean, standard deviation and one-way analysis of variance. The research results were as follows: 1) in the aspect of the administration of Phrapariyattidhamma School, General Education Department, Group 1, Bangkok, in overall and each item, the teachers had opinions on the school administration at a high level which was explained through the awareness of administrators and teachers for the potential in the administration of Phrapariyattidhamma schools, General Education Department, Group 1, Bangkok by means of the administration of schools according to the National Education Plan framework 2017-2036 which said that all Thai people were educated and had life-long learning with quality, life happily in accordance with the philosophy of sufficiency economy and changes of the future world, aims of education as a tool or mechanism for human resource development. Though the teachers with age, gender, level of education, work experiences were different, they had no different opinions on management. They had the aims of school management in the same direction including cooperation to achieve the objectives of the schools, and 2) the teachers had comparative opinions on the administration of Phrapariyattidhamma School, General Education Department, Group 1, Bangkok at a high level as the teachers with different age, gender, level of education, and work experiences had no different opinions on management.

Keywords: Administration of Phrapariyattidhamma Schools, Learning and Teaching Management, Education Personnel

บทนำ

ระบบการศึกษาเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนามนุษย์ ดังที่ระบุไว้ในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2559 ฉบับลงประชามติ มาตรา 54 ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษา ระบุว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษา เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย และรัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล อีกทั้งการศึกษาต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ, 2559) ส่งผลให้ประเทศไทยต้องมีการปฏิรูปการศึกษาอย่างเร่งด่วน เพื่อการเปลี่ยนระบบคิด (Mind Set) และปรับกระบวนทัศน์ (Paradigm) ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) และกรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่สามารถนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร จัดการศึกษาสำหรับพระภิกษุและสามเณรได้มีโอกาสทางการศึกษา แต่ยังมีปัญหาที่ยังต้องพัฒนาอีกหลายด้าน เช่น ด้านคุณภาพการศึกษาพบว่ายังไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก ทำให้การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาต้องมีการพัฒนาโครงสร้างและปรับปรุงระบบการบริหารอย่างเร่งด่วน ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งของระบบการศึกษาคือ รูปแบบการเรียนการสอนไม่เน้นให้เด็กรู้จักกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ไม่ได้สอนให้เด็กตัดสินใจต่าง ๆ ด้วยตนเอง ไม่ฝึกให้เด็กรู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ฝึกให้เด็กหัดแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ขาดความคิดในการพัฒนาและความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ระบบการศึกษาที่เน้นแต่เพียงการท่องจำและวัดผลด้วยการแข่งขัน จำเนือหา เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะบ่อนทำลายความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนลง ส่งผลให้การบริหารโรงเรียนขาดประสิทธิภาพในการเรียนและการทำงานในอนาคต

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษา การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้ก่อให้เกิดการพัฒนาบุคลากรครูในโรงเรียนพระปริยัติธรรม กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยออกแบบการวิจัยโดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอน จำนวน 126 คน จากประชากรทั้งสิ้น จำนวน 184 คน วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random sampling) จากประชากร โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซ์และมอร์แกน แบบสอบถามมีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.85 ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน แบ่งเป็น ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) และสถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistic) สมมติฐานการวิจัย คือ ครูในโรงเรียน มีสถานภาพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ระดับความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร ของครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมมีความพร้อมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อของแต่ละด้าน มีดังนี้

1.1 ด้านการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุด ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมจัดระบบการจัดแผนการเรียนการสอนครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในบริบทการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ระดับต่ำสุด ได้แก่ มีการจัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในสถานศึกษา โดยบูรณาการเข้ากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยความร่วมมือของครูทุกคน

1.2 ด้านการบริหารงานงบประมาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุด ได้แก่ มีการตรวจสอบติดตามและประเมินผลแล้วรายงานการใช้งบประมาณด้วยระบบ ICT ระดับต่ำสุด ได้แก่ มีการจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณตามแนวทางที่สำนักงบประมาณกำหนด

1.3 ด้านการบริหารงานทั่วไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุด ได้แก่ มีการสำรวจปัญหาความต้องการจำเป็นของงานด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และบริหารทั่วไป และจัดระบบส่งเสริม สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการบริหารงานทุกด้าน ระดับต่ำสุด ได้แก่ มีการจัดเตรียมรูปแบบการเรียนการสอน ตามทักษะการเรียนรู้ 3R 8C ในศตวรรษที่ 21

1.4 ด้านการบริหารงานบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุด ได้แก่ มีการจัดวางโครงสร้างการบริหารงานสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความถนัด และทักษะ ระดับต่ำสุด ได้แก่ มีการควบคุมดูแลให้บุคลากรในสถานศึกษาปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อบังคับ

2. การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 เพื่อทดสอบสมมติฐาน จำแนกตามสถานภาพ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน พบว่า

2.1 ครูผู้สอนเพศชายและเพศหญิง ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร พบว่า ไม่พบความแตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้าน

2.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามอายุ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่พบความแตกต่าง จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

2.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้าน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มครูผู้สอนระดับปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มครูผู้สอนระดับการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า

2.4 ความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร ของครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่พบความแตกต่าง จึงไม่ปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยทำการทดสอบสมมติฐานการวิจัยและอภิปรายผลการศึกษาในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ระดับความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร ของครูผู้สอน โดยภาพรวม ด้านงานบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก ครูผู้สอนเห็นว่าการบริหารด้านนี้มีความคิดเห็นในระดับมากโดยบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมจัดระบบการจัดแผนการเรียนการสอนครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรและการเรียนการสอนทักษะการเรียนรู้ของ ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ตามทักษะที่ระบุข้างต้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ความรู้และทักษะในรายวิชาต่าง ๆ ที่หลากหลาย โดยควรเน้นที่การจัดการเรียนการสอนตามทักษะ/สมรรถนะ (Competency-based Approach) นำวิธีการและนวัตกรรมการเรียนรู้โดยการบูรณาการเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์และทักษะการคิดขั้นสูง และการใช้ปัญหาเป็นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญ (Inquiry and Problem-based Approaches) กระตุ้นและสร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชนโดยการระดมสรรพกำลังและทรัพยากรการเรียนรู้ในชุมชนมาสนับสนุนการเรียนการสอนผลการวิจัย

สอดคล้องกับงานวิจัยของของพงษ์ศักดิ์ ภูกาบขาว (2553) พบว่า ความสำคัญของหลักสูตรไว้ คือ 1) หลักสูตรย่อมเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครู 2) หลักสูตรย่อมเป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา 3) หลักสูตรย่อมกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์ว่าเด็กควรได้รับสิ่งใดบ้างที่เป็นประโยชน์แก่เด็กโดยตรงและแก่สังคม 4) หลักสูตรย่อมกำหนดว่า เนื้อหาวิชาอะไรบ้างที่จะช่วยให้เด็กมีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างราบรื่น เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม 5) หลักสูตรย่อมกำหนดวิธีการดำเนินชีวิตของเด็กให้เป็นไปด้วยความราบรื่นและผาสุก 6) หลักสูตรย่อมกำหนดแนวทางการรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ทักษะและเจตคติในอันที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม และบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศจากที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า หลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการศึกษา 3 ระดับ คือ 1) ระดับประเทศ เป็นการชี้ให้เห็นถึงแนวทางการจัดการศึกษาโดยภาพและเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นแนวโน้มสังคมกับการจัดการศึกษาในอนาคต 2) ระดับสถานศึกษา ซึ่งนับได้ว่าหลักสูตรเป็นหัวใจและจุดเด่นของการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษานั้น ๆ 3) ระดับห้องเรียนซึ่งมีความสำคัญต่อการนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียนโดยตรง โดยมีรายละเอียดและเอกสารประกอบที่กำหนดแนวทางว่าจะสอนใคร เรื่องใด เพื่ออะไร

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 จำแนกตามสถานภาพ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน พบว่า ไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้าน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อจำแนกตามสถานภาพ เพศ พบว่า แม้มีปัจจัยเพศต่างกัน ความคิดเห็นทุกด้านในการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมฯ ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าแม้มีปัจจัยเพศที่ต่างกัน มีความคิดเห็นในการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานครไม่ต่างกัน อาจเนื่องมาจากปัจจุบันมีการส่งเสริมเรื่องความต่างระหว่างเพศมากขึ้น สังคมเปิดโอกาสให้ทั้งสองเพศแสดงความสามารถของตนเองได้ และเพศหญิงเข้ามามีบทบาทในการบริหารมากขึ้นเกือบในทุกวงการ รวมถึงการบริหารในสถานศึกษาด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของพิกุล ถนอมขวัญ (2558) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มี เพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน และการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของครูผู้สอนในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี สะท้อนให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของครูผู้สอนในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี จำแนกตามปัจจัยด้านเพศมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรการมีส่วนร่วมของครูผู้สอนในการบริหารสถานศึกษา

เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า แม้มีปัจจัยด้านอายุต่างกัน ความคิดเห็นทุกด้านในการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมฯ ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าแม้มีช่วงอายุที่ต่างกัน ก็มีความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานครไม่ต่างกัน อาจเนื่องมาจากนโยบายหรือกรอบการบริหารจัดการของโรงเรียนที่วางไว้เป็นกรอบเดียวกัน ไม่ว่าผู้บริหารหรือครูจะมีอายุระดับใดก็จำเป็นที่จะต้องพร้อมในการปฏิบัติตาม

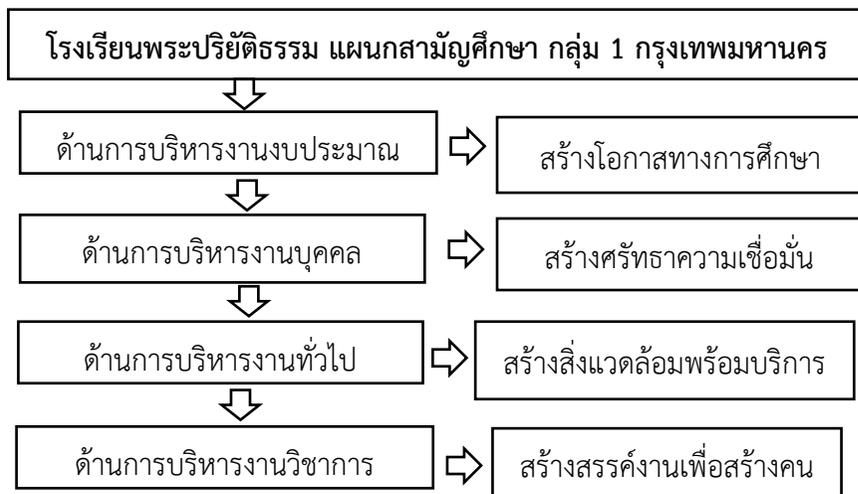
เป็นมาตรฐานเดียวกัน ส่งผลต่อการรับรู้ด้านความพร้อมในการบริหารที่ไม่ต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของจิราวดี พวงจันทร์ และนพดล เจนอักษร (2554) พบว่า ตัวแปรอายุที่ต่างกันก็มีการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาระดับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรีเขต 2 ที่ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภณัฐ ทองฉายา (2557) พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาและครูในโรงเรียนแกนนำสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี ไม่ต่างกันตามปัจจัยด้านอายุ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณภา เวียงแก้ว, เฉลิมชัย หาญกล้า และฐาปกรณ แก้วเงิน (2559) พบว่า แม้ปัจจัยด้านอายุต่างกันกระบวนการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า แม้มีปัจจัยด้านการศึกษาต่างกัน ความคิดเห็นทุกด้านในการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมฯ ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าแม้มีระดับการศึกษาที่ต่างกันก็มีความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 ไม่ต่างกัน อาจเนื่องมาจากการจัดการหลักสูตรที่ไม่ต่างกัน มีแกนกลางหลักสูตรที่ควบคุมจากหน่วยงานส่วนกลางที่เหมือนกัน อาจต่างในแง่ที่ระดับการศึกษาสูงขึ้นที่อาจจะแสวงหาความรู้ด้วยการทำวิจัยได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของกัญญณพัชร เพิ่มพูล, ประภาศ ปานเจียง และยรรยง คชรัตน์ (2561) พบว่า สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ภาคใต้ ตามความคิดเห็นของครู ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันในเรื่องสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยภาคใต้ นอกจากนี้ยังเป็นไปทางเดียวกับงานวิจัยของพรพรรณ พิณฑุสมิต (2560) พบว่า ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าแม้มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน อย่างไรก็ตามก็มีการบริหารงานวิชาการไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสนับสนุนโดยงานวิจัยของเพ็ญพิศ ผาพองยุ่น และชานนท์ เศรษฐฐาสงศรี (2560) พบว่า วุฒิการศึกษาต่างกันก็มีการบริหารแบบมีส่วนร่วมไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า แม้มีปัจจัยด้านประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน ความคิดเห็นทุกด้านในการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมฯ ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าแม้มีประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันก็มีความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 ไม่ต่างกัน อาจเนื่องมาจากการยึดกรอบการทำงานภายใต้มาตรฐานเดียวกันจึงทำให้ผลการศึกษาด้านประสบการณ์ทำงานออกมาไม่ต่างกัน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่เสมอ จึงมีความจำเป็นที่ทุกกลุ่มประสบการณ์ต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณภา เวียงแก้ว, เฉลิมชัย หาญกล้า และฐาปกรณ แก้วเงิน (2559) พบว่า แม้ปัจจัยด้านประสบการณ์ด้านการทำงานต่างกันกระบวนการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยครั้งนี้ การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสามารถสรุปจากข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานครในแต่ละด้าน โดยสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่ได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

องค์ความรู้การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร ผู้บริหารโรงเรียนทุกภาคส่วนในแต่ละด้านจำเป็นต้องให้ความร่วมมือกัน ซึ่งเป็นการร่วมกันพัฒนาการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดและนโยบายการบริหารจัดการศึกษาหลังจากสรุปและอภิปรายผลการวิจัย โดยรวบรวมกรอบแนวคิดในการบริหารโรงเรียนในแต่ละด้านมาเป็นองค์ความรู้ใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย โดยคำนึงถึงผลในการพัฒนาโรงเรียนพระปริยัติธรรมให้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน ไว้ดังนี้

ด้านการบริหารงานงบประมาณ การสร้างโอกาสทางการศึกษา (Opportunities : O)

1. โอกาสเข้าถึงทรัพยากรสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียม ได้แก่ ระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ห้องการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ และจัดทำ e-Education
2. โอกาสเข้าถึงแหล่งทุน เพื่อที่นักเรียนและผู้ปกครองจะได้คลายความกังวลในเรื่องทุนการศึกษา ซึ่งรัฐบาลเตรียมจัดทำโครงการต่าง ๆ ได้แก่ โครงการระดมทุนและทรัพยากรเพื่อการศึกษา ทุนการศึกษาสานฝันนักเรียน และกองทุนนักเรียนดีมีคุณธรรม

3. โอกาสในการเพิ่มพูนและฝึกฝนทักษะ นักเรียนทุกคนสามารถเติบโตได้ในโลกที่เป็นจริง การเรียนรู้บนการทำกิจกรรม (Activity-Based Learning)

4. โอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ โดยใช้ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ แกลเลอรี ศูนย์วัฒนธรรมต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลเตรียมจัดทำโครงการต่าง ๆ ได้แก่ โครงการศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และสถานที่รวมกลุ่มอย่างสร้างสรรค์แก่เด็กนักเรียน โดยมีคอมพิวเตอร์ สัญญาณ Wi-Fi ให้ใช้

ด้านการบริหารงานบุคคล การสร้างศรัทธาความเชื่อมั่น (Believe : B)

1. ศรัทธาในตนเอง

ผู้บริหาร และบุคลากรในสถานศึกษาจะต้องมีความศรัทธาและเชื่อมั่นในตนเองก่อน จึงจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักพึ่งตัวเอง มีความศรัทธาในตัวเองเราจะต้องไม่ดูถูกตัวเอง ศรัทธาในความสามารถของตัวเอง เชื่อมั่นในตัวเองความสำเร็จอยู่ที่ความคิด กำจัดความกลัวหรือไม่ความกลัวเป็นอุปสรรคสำคัญของความสำเร็จ เมื่อเรากลัวเราก็จะไม่กล้าที่จะลงมือทำอะไร เพราะว่ากลัวจะทำผิด กลัวจะล้มเหลวกลัวจะผิดพลาด กลัวไปหมดทุกอย่าง เราจะต้องคิดถึงหลักความเป็นจริงว่าถ้าไม่ลงมือทำแล้วจะประสบความสำเร็จอย่างไรและการลงมือทำอาจเกิดความผิดพลาดบ้าง แต่มันก็เป็นประสบการณ์ให้พัฒนาต่อไปไม่มีอะไรที่จะประสบความสำเร็จได้โดยไม่เคยล้มมาก่อน

2. ศรัทธาในผู้นำ

ภาวะผู้นำหรือความสามารถในการนำ ถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การเปลี่ยนแปลงสำเร็จ หลายคนบอกว่าการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงนั้น ควรจะต้องเริ่มต้นด้วยวิสัยทัศน์ที่ชัดและจูงใจก่อนเป็นอันดับแรก เพราะนั่นคือการกำหนดทิศทาง เป็นการวางเป้าหมายสำหรับอนาคต แต่สำหรับผมแล้วผมกลับเห็นว่า การสร้างศรัทธาต่างหากที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้การนำนี้สำเร็จ เพราะจากประสบการณ์ที่ผ่านมา ผมพบว่าแม้วิสัยทัศน์ที่สร้างขึ้นมานั้นจะดึงดูดและชวนให้ตื่นตาตื่นใจสักเพียงใดก็ตาม แต่หากคนทั่วไปไม่ยอมรับนับถือหรือศรัทธาในตัวผู้นำแล้ววิสัยทัศน์ที่วางไว้นั้นก็มักจะไร้ความหมาย ไม่มีน้ำหนัก ปราศจาก Momentum แต่ในทางตรงกันข้าม ถึงแม้วิสัยทัศน์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้อาจจะดูไม่ดึงดูดใจเท่าที่ควร แต่ถ้าหากคนมีความชอบ ความเชื่อ หรือศรัทธาในตัวผู้นำแล้ว การเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ ก็มีโอกาที่จะสำเร็จได้มากทีเดียว

3. ศรัทธาในองค์กร

ผู้นำและบุคลากรในองค์กรต้องสร้างความเชื่อว่าองค์กรของเราทำงานที่สุจริตทำงานที่เป็นประโยชน์ ไม่สร้างความเดือดร้อนแก่สังคม สิ่งแวดล้อม และประเทศชาติจากนั้นผู้บริหารและคณะครูควรสร้างความสัมพันธ์ สร้างศรัทธา และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ให้เห็นคุณค่า

ด้านการบริหารงานทั่วไป การสร้างสิ่งแวดล้อมพร้อมบริการ (Environment: E)

1. กระบวนการให้ความรู้ การให้ความรู้พื้นฐานและความเข้าใจที่ถูกต้องด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมจะเป็น ปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจและตระหนักถึงสถานะและสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงานที่ถูกต้องทำให้สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลข่าวสารได้ด้วยตนเอง

2. กระตุ้นจิตสำนึกให้เกิดการอนุรักษ์ พัฒนา ปกป้องและปรับตัวจากความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องจะทำให้เกิดการมองภาพรวมของพลังงานและผลกระทบของสิ่งแวดล้อมได้ โดยจัดกิจกรรมหรือแผนงานที่สอดคล้องและสามารถกระตุ้นจิตสำนึกให้มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพลังงานอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นคุณสมบัติของผู้บริหารสถานศึกษาที่สำคัญข้อนี้จะต้องมีบทบาท มีภาวะผู้นำในการอนุรักษ์ พัฒนาและปลูกจิตสำนึกของผู้เรียน ผู้ได้บังคับบัญชาให้เกิดขึ้นในโรงเรียน โรงเรียนต้องต้องเขียวขจี รมรื่น เย็นสบาย สะอาดไร้ขยะ น่ายู่น่าเรียน

ด้านการบริหารงานวิชาการ การสร้างสรรค์งานเพื่อสร้างคน (Creative : C)

มีความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างงานใหม่ ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาของสถานศึกษาให้พัฒนา ซึ่งมีกระบวนการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ (Process to achieve results) คือ การพัฒนาความรู้ (Development knowledge) การพัฒนาทักษะ (Development skill) และการพัฒนาความสามารถ (Development competency) นอกจากนี้ยังต้องสร้างสรรค์การปฏิบัติทางวัฒนธรรม (Creating the performance culture) ได้แก่ การอธิบายถ่ายทอดคุณค่าและกลยุทธ์ (defining and communicating values and strategies) การสร้างสรรค์โรงเรียนด้วยคุณค่าและกลยุทธ์ (Creating a school that will implement values and strategies) มีมาตรการในการปฏิบัติที่ชัดเจน (measuring performance) และสร้างระบบการปฏิบัติที่มีผลย้อนกลับ (Creating an effective performance feedback system) หากผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครูเป็นคน Creative เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ก็จะทำให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ที่มีคุณค่าทางการศึกษาแก่เยาวชนของชาติได้อย่างสร้างสรรค์เช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติควรส่งเสริมการจัดเตรียมรูปแบบการเรียนการสอนตามทักษะการเรียนรู้ 3R 8C ในศตวรรษที่ 21
2. โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร ควรสร้างโอกาสทางการศึกษาให้ควบคู่กับบริบทของการจัดการศึกษาสำหรับพระภิกษุและสามเณร
3. โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร ควรพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำงานสอดคล้องกับโลกอนาคต

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร สร้างโอกาสให้กับครูผู้สอนโดยสนับสนุนในการทำวิจัยการบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้นไป รวมทั้งสร้างโอกาสให้กับผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญควบคู่กับการบูรณาการให้เข้ากับยุคสมัยใหม่

2. โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร ควรมีการจัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในสถานศึกษา โดยบูรณาการเข้ากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยความร่วมมือของครูทุกคน ควรมีการส่งเสริมให้ครูได้ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพงานวิชาการใน แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ในภาพรวมของสถานศึกษา และ ควรมีการจัดการศึกษาตามหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0

3. โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร ควรมีการจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณตามแนวทางที่สำนักงบประมาณกำหนด รับรู้และเข้าใจการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสำรวจวัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ดิน อาคาร และสิ่งก่อสร้าง เพื่อจัดทำระบบฐานข้อมูลและจดทะเบียนคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามระเบียบของทางราชการ และส่งเสริมการใช้งบประมาณที่ได้จัดสรรตรงตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้

4. โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 1 กรุงเทพมหานคร ควรมีการควบคุมดูแลให้บุคลากรในสถานศึกษาปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อบังคับ ส่งเสริมการรับรู้และเข้าใจการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาความดีความชอบของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมาย ก.ค.ศ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน และควรมีการจัดสรรครูให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน และมีวุฒิการศึกษาตรงตามเกณฑ์

เอกสารอ้างอิง

กัญญ์ณพัชร เพิ่มพูล, ประภาศ ปานเจียง และยรรยง ศชรรัตน์. (2561). สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยภาคใต้. ใน *การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 9* (น. 415-430). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ. (2559). *ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย*. เข้าถึงได้จาก https://cdc.parliament.go.th/draftconstitution2/ewt_dl_link.php?nid=429&filename=index.

จิราวดี พวงจันทร์และนพดล เจนอักษร. (2554). การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาระดับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ราชบุรี เขต 2. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 2(1), 70-80.

- พงษ์ศักดิ์ ภูกาบขาว. (2553). *ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อควมมีประสิทธิผลของโรงเรียนเรียนร่วม จังหวัดขอนแก่น*. (ดุขฎีนิพนธ์ปรัชญาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรระฆมน พินทุสมิต. (2560). *การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ระดับประถมศึกษา ในจังหวัดปทุมธานี*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พิกุล ถนอมขวัญ. (2558). *สภาพและปัญหาการบริหารงานทรัพยากรทางการศึกษาของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2*. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 5(1), 194-202.
- เพ็ญพิศ ผาพองยูน และชานนท์ เศรษฐแสงศรี. (2561). *การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ*. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 11(2), 118
- วรรณมา เวียงแก้ว, เฉลิมชัย หาญกล้า และฐาปกรณ์ แก้วเงิน. (2559). *กระบวนการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5*. ใน *การประชุมวิชาการราชภัฏนครสวรรค์วิจัยครั้งที่ 1* (น. 381-392). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ศุภณัฐ ทองฉายา. (2557). *การบริหารจัดการเรียนร่วมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูในโรงเรียนแกนนำสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.